

[MORĘGOWATY *ai*

G sg n moręgowat(e)go.

Sł stp brak, Cn: morągowaty, Linde XVII – XVIII w.: morągowaty.

O upierzeniu ptaka: w pręgi, prążkowany; varius, qui vias colorum imparium habet, virgatus Cn:
Lelek moręgowatego piorá. *CygMyśl* I3, I4.

Cf **[MORAĞ]**, **[MORĘGI]**, **[MRAĞOWATY]**

AKtt